

SBÍRKA VOZIDEL

Třetí výstava v pavilonu A je sbírka vojenských vozidel různých druhů a typů, společně tomu všemu je, že jih používala Jugoslávská lidová armáda. Vojenská vozidla byla vždy odrazem nejlepších technických vymožeností jejich období, takže vždy vzbudila zájem i respektování. Ve sbírce jsou umístěny dva americké bojové letouny Thunderjet a Sabre, které přiletěly do Jugoslávie s americkou vojenskou pomocí v padesátých letech 20. století. Ve sbírce jsou i dva tanky, sovětský T-72 a jeho jugoslávská verze M-84, která představuje největší úspěch jugoslávského vojenského průmyslu.

Sovětská samohybná houfnice 2S1 »Gvozdika« představuje jednu z nejúspěšnějších příkladů samohybného dělostřelectva studené války. Samohybné protiletadlové dělostřelectvo je ve sbírce zastoupeno se sovětským systémem ZSU-57 kalibru 57 mm a československým systémem Praha M53/59 kalibru 30 mm, známějším pod názvem »Ještěrka«.

Bojové vozidlo pěchoty BVP-M80A je stále používané ve všech zemích bývalé Jugoslávie, v omezené míře taky ve Slovinské armádě.

Ve sbírce vystupují ještě zákopník BTM-3 a simulátor tanku na základě tanku T-55, který umožňuje návštěvníkům pohled do útrob tanku a do pracovního prostoru posádky.

PAVILION B

VÝSTAVA PARTYZÁNSKÝCH TANKOVÝCH JEDNOTEK

V Pavilonu B jsou většinou tanky a další obrněná vozidla a zbraně, které pochází z druhé světové války. Již v první místnosti můžete vidět dva tanky Stuart, starší verze M3A1 a mladší verze M3A3. Oba jsou cennou vzpomínkou na 1. partyzánskou tankovou brigádu, která byla trénovaná a vybavená západními spojenci, mimo jiné taky britskými transportními vozidly Bren Carrier. Sovětský tank T-34/85 je nejznámější tank východní fronty. Na výstavě symbolizuje druhou tankovou brigádu, která byla na rozdíl od první tankové brigády vybavená a vyškolená v Sovětském svazu.

ZBROJ SVOBODY

Výstava Zbroj svobody spojuje obrněná vozidla, zbraně a vybavení, která byla do Jugoslávie dopravena ze Spojených států amerických v 50. letech 20. století jako vojenská pomoc po konfliktu Tito - Stalin, za což byla Jugoslávie vyloučena z bloku komunistických zemí svázaných do Sovětského svazu.

Výstava spojuje některé z nejceněnějších obrněných vozidel Parku vojenské historie z období druhé světové války, jako například tank M4A3 Sherman, samohybný kanón M36 Jackson, obrněné automobily Scout car a M8 Greyhound a poválečný americký tank M47 Patton, který je také nejtěžší tank ve sbírce Parku vojenské historie.

PAVILION C

Pavilon C je věnován dělostřelectvu - hlavnímu na bojišti. Sbírkou obsahuje některé velmi atraktivní dělostřelecké zbraně. V první místnosti se setkáme se dvěma kanony Bofors kalibru 40 mm, a sice britský a americký derivát z druhé světové války.

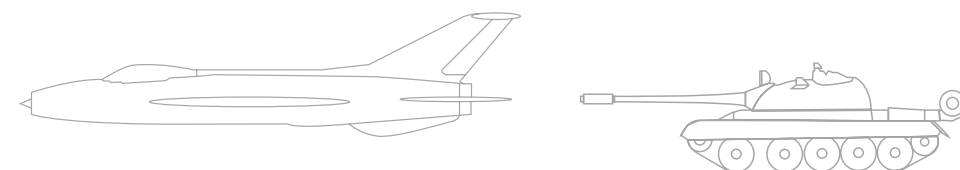
Protiletadlové kanony jsou reprezentovány ještě s třemi verzemi jugoslávských kanónů M55 20/3 kalibru 20 mm a s německými kanony Flak 30 a Flak 38. Nejznámější v této kategorii je určitě legendární německý Flak 37 kalibru 88 mm, který představuje jednu z nejlepších dělostřeleckých zbraní z druhé světové války.

Sovětský SU-100 je cenným příkladem »lovce na kanony« a těžké dělostřelectvo je zastoupeno americkou houfnicí M1 »Long Tom«, 155 mm.

Vystaveny jsou také dvě americká vozidla pro vlečení kanónů, to je polopásové vozidlo M5/M5A1 a dělostřelecký tahač M5 HST.

Sovětské dělostřelectvo z druhé světové války představují houfnice ML-20 kalibru 152 mm a slavný ZIS-3 kalibru 76,2 mm od jugoslávského dělostřelectva jsou prezentovány horský kanón M-48B1 kalibru 76,2 mm a raketomet M-63 Plamen kalibru 128 mm.

Na konci pavilonu C je jugoslávské školní letadlo SOKO 522, vyráběné v továrně SOKO Mostar, a sbírka leteckých bomb.

INFORMACE A REZERVACE

Park vojaške zgodovine

Kolodvorska 51, 6257 Pivka
+386 (0)31 775 002, info@parkvojaskezgodovine.si
www.parkvojaskezgodovine.si

PARK VOJENSKÉ HISTORIE

MUZEJNÍ A TURISTICKÉ CENTRUM

PRŮVODCE MUZEUM

Park vojenské historie je muzejní a turistické centrum, který je zakotven v komplexu starých kasáren Pivka. Kasárna byla postavena Královstvím Itálie kolem roku 1930 k obraně hranice Rapallo. V letech 1945-1991 se v kasárnách ubytovala Jugoslávská lidová armáda. Od roku 2004 se v prostorách kasáren vyvíjí Park vojenské historie, který se stal největším muzejním komplexem v Republice Slovinsko a také jeden z hlavních vojenských historických komplexů v této části Evropy.

parkoviště pro osobní automobily	hřiště	nabíjecí stanice pro elektromobily	vstupenky
obchod	parkoviště pro karavany	pěšina	turistická atrakce
parkoviště pro autobusy	jídlo a pití	turistické informační centrum	

KOMANDA

- vstupné
- Turistické informační centrum Pivka
- muzejní restaurace Kantina Pivka
- muzejní obchod Magazin 111
- vojensko historická výstava »Regio Carsica Militaris«
- příležitostné výstavy
- správa

PAVILJON A

- Výstava o procesu rozpadu Jugoslávie a slovinské nezávislosti
- výstava o ponorkách Jugoslávie a o ponorce P-913 Zeta
- sbírka obrněných vozidel
- letecká sbírka

PAVILJON B

- Obrněná vozidla druhé světové války
- příležitostné výstavy

PAVILJON C

- dělostřelecká sbírka
- letecká sbírka

DEPO D

- skladové oblasti státních muzeí

PEVNOST NA PRIMOŽE

- podzemní pevnost Alpské zdi

KOMANDA

V přední části budovy Komanda stojí pomník, který vypráví o události, která vedla k zapsání kasáren do národní vojenské historie. 26.června 1991, na takzvaný »Den předtím«, z těchto kasáren se řídily první tanky jugoslávské armády a tak začala agrese proti právě vzniklé nezávislé republice Slovinsko.

Komanda je bývalý povelový objekt kasáren, kde se dnes nachází v přízemí informační centrum Parka vojenské historie, turistické informační centrum Pivka, muzejní obchod a muzejní restaurace Kantina.

Výstava fotografií o národní vojenské historii zdobí schodiště a v horní části je výstava Regio Carsica Militaris, která zobrazuje vojenskou historii širší oblasti Postojenské brány jako jedné z největších strategických důležitých pasáží ze střední do jižní Evropy. V Komendě můžete najít taky dočasné a hostující výstavy.

PLOŠINA

LOKOMOTIVA

Typ 52

Německá lokomotiva typu 52 byla vyvinuta během druhé světové války pro účely německého dobytí Evropy. Vojenská situace diktovala koncept silné a taky co možná nejjednodušší lokomotivy, která by řešila drsné podmínky na zemi. Jako základ využili v té době nejmodernější předválečnou nákladní lokomotivu, jí silně zjednodušili a z ní odstranili všechno, co nebylo naprosto nezbytné. Mysleli si, že po konečném vítězství jich budou »recyklovat«. Nová vojenská lokomotiva se poprvé objevila v září 1942. V následujícím roce byla výroba provedena s největší silou, a to i v továrnách na okupovaných územích. Celkově bylo vyrobeno více než 6200 lokomotiv typu 52. Během války fungovaly po celé Evropě, také na východním ruském bojišti. Po vítězství spojenců, tyto nové lokomotivy všude zůstaly v provozu a nesly břemeno poválečné rekonstrukce. Byly trochu aktualizovány, aby vyhovovaly každodennímu civilnímu použití.

Vedle lokomotivy jsou ještě dva nákladní vozy z druhé světové války, tak jako celek představuje německou vojenskou dopravu z tohoto období.

PAVILON A

CESTA K NEZÁVISLOSTI

Výstava Cesta k nezávislosti ukazuje průběh nezávislosti Slovinské republiky s důrazem na boj za nezávislost v roce 1991.

Výstava v podstatě představuje tzv. »druhou Jugoslávii«, socialistickou nebo také Titovou Jugoslávii jako federální stát, který je v socialistické republice Slovinsko pokrýval velkou většinu slovinského národního území. Kromě Tita byla hlavním spojovacím článkem jugoslávské federace Jugoslávská lidová armáda (JLA), která měla velký vliv na rozvoj země a její režim. V osmdesátých letech 20. století se její základní úkol proměnil z obrany proti vnějším nepřítelům v obranu proti vnitřním nepřítelům. Vzhledem k omezení národního rozvoje a hrubé porušování lidských práv většina Slovinců Jugoslávii stále více vnímala jako nesnesitelnou zátěž. S pádem Berlínské zdi a s demokratickými změnami ve Východní Evropě, zaplnila Slovinsko nepotlačitelná touha po demokracii a větší autonomii, což po vítězství demokratické opozice v prvních svobodných volbách v dubnu 1990

vedlo k plebiscitu o nezávislosti Slovinské republiky dne 23. 12. 1990. Na plebiscitu bylo 88,5% voličů za nezávislou a svrchovanou Republiku Slovinsko. Za šest měsíců v souladu s dostupným referendem slovinský parlament vyhlásil nezávislost. Po ní následoval brutální vojenský zásah jugoslávské armády, ale zlomil ho silný odpor slovinských ozbrojených sil územní obrany a milice. Poražená jugoslávská armáda se stáhla do kasáren a na konci října 1991, čtyři měsíce po začátku války, konečně opustila území Slovinské republiky, což je jediný způsob jak mohla žít plně jako suverénní stát.

Výstava umožňuje návštěvníku připomenutí okamžiku doby války v přímém kontaktu s některými významnými exponáty z té doby. Mezi scénické rozvržení invaze jugoslávské jednotky jsou také zahrnuty letoun MiG-21, tank M-84 a obrněná vozidla BVP a BTR. Důležitá »relikvie« války '91 jsou ještě helikoptéra Gazelle označená s Velenje TO-001, což je první vzdušný stroj, kterému se podařilo uniknout z jugoslávského vojenského letectva, a tank T-55 jako součást tankové jednotky, která z kasáren Pivka jako první zahájila agresi jugoslávské armády. Mezi atraktivními obrněnými vozidly by se měli zmínit také série BOV vozidel, která byla vyrobena v továrně TAM v Mariboru, a která byla zapojena do různých konfliktů, tank PT-76 a povelové vozidlo MT-LBU. Důležitou roli milice symbolicky indikuje vozidlo Speciální jednotky milice BOV M-86. Na význam slovinských hasičů připomíná jejich operativní vozidlo z Mokronoga.

PONORKY JUGOSLÁVIE A PONORKA

P-913 ZETA

19 metrů dlouhá a 76 tun těžká ponorka P-913 Zeta je jedna z takzvaných kapesních ponorek nebo diverzantní ponorky třídy Una. V 80. letech v námořnictvu SFRJ došli k závěru, že větší ponorky nejsou vhodné pro realizaci povinností v Jaderském moři vzhledem ke svým specifickým vlastnostem, a také se hledali ekonomičtější způsoby, jak zvýšit podmořskou flotilu. Do roku 1989 bylo ve Splitu postaveno šest kapesních ponorek, které byly pojmenovány po řekách z každé republiky SFRJ.

Vystavená ponorka je pojmenovaná po černohorské řece Zeta, když poprvé jela do vody, v tu chvíli jí byla kmotra černohorská obec Nikšić.

Základní posádka se skládala ze čtyř členů, transportovat mohla až šest diverzantů. Ponorka P-913 Zeta představuje vynikající příklad vojenského technického dědictví, na jejím rozvoji se ve značném procentu účastnily taky slovínští odborníci a slovinský průmysl. Kromě technické památky představuje ponorka P-913 Zeta také památku generacím slovinských námořníků z ponorky, kteří byli v jugoslávském námořnictvu nadměrně zastoupeni.

Park vojenské historie v roce 2011 získal ponorku jako dárek republiky Černá Hora, po velké snaze členů sdružení námořníka z ponorky, které spojuje bývalé slovinské námořníky z ponorky. Speciální výstava, která obklopuje ponorku ukazuje život a dílo námořníků z ponorky. Spolu s fotografiemi, zajímavými exponáty a příběhy námořníků z ponorky představuje historii ponorek východního pobřeží Jaderského moře a návštěvníkům neznámé detaily života námořníků z ponorky. Výstavu připravil Námořní muzeum »Sergej Mašera« z Piranu.